

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 21 päivänä tammikuuta 2013

20/2013

Valtioneuvoston asetus

vuodelta 2013 maksettavasta luonnonhaittakorvauksen kansallisesta lisäosasta

Annettu Helsingissä 17 päivänä tammikuuta 2013

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti säädetään maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1559/2001) 4 §:n 2 momentin, 7 §:n 1 ja 2 momentin sekä 10 a §:n 4 momentin nojalla, sellaisina kuin niistä ovat 4 §:n 2 momentti laissa 457/2010 ja 10 a §:n 4 momentti laissa 1446/2006:

1 §

Soveltamisala

Maa- ja puutarhataloustuottajille maksetaan vuodelta 2013 Manner-Suomessa maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1559/2001) 6 §:n 3 kohdassa tarkoitettuna lisäosana luonnonhaittakorvauksen kansallista lisäosaa, jäljempänä *LFA-lisäosa*, siten kuin tässä asetuksessa säädetään.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *tukikertoimella* sitä osuutta tukihakemuksen kohteena olevasta tukeen oikeuttavasta LFA-lisäosan määrästä, jolle tuki maksetaan;

2) *luonnonhaittakorvaussitoumuksella* luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annettussa valtioneuvoston asetuksessa (366/2007) tarkoitettua luonnonhaittakorvausta koskevaa viisivuotista sitoumusta;

3) *tukikelpoisella peltoalalla* sitä peltoalaa, joka on tukivuonna hyväksytty luonnonhait-

takorvaussitoumuksen tukikelpoiseksi peltoalaksi;

4) *tukeen oikeuttavalla peltoalalla* sitä peltoalaa, jonka perusteella tukivuonna on myönnetty luonnonhaittakorvausta;

5) *sukupolvenvaihdoksella* tilan hallinnan siirtymistä tuotantoa jatkavalle perintökaaren (40/1965) 2 luvun 1—3 §:ssä tarkoitettulle perilliselle.

3 §

LFA-lisäosan myöntämisen perusteet

LFA-lisäosa maksetaan liitteessä 1 olevan tukialuejaon mukaisesti.

LFA-lisäosa voidaan myöntää enintään tukikertoimella kerrotulle osuudelle muutoin myönnettäväksi tulevasta LFA-lisäosan määrästä. Tukikerroin on 1,00.

Jos hyväksyttävien hakemusten perusteella myönnettävän LFA-lisäosan ja 2 §:n 2 kohdassa tarkoitettujen sitoumusten perusteella maksuun tulevan luonnonhaittakorvauksen yhteismäärä Manner-Suomessa on keskimäärin yli 250 euroa hehtaarilta, tukikerrointa muutetaan.

LFA-lisäosa voidaan muiden ehtojen täytyessä maksaa enintään samalle pinta-alalle

kuin luonnonhaittakorvaus ja vastaavasta sitoumuskaudesta.

4 §

LFA-lisäosan myöntämisen ja maksamisen edellytykset

LFA-lisäosan myöntämisen edellytyksenä Manner-Suomessa on, että lisäosaa hakeva viljelijä on vuonna 2009, 2010, 2011 tai 2012 antanut tai antaa vuonna 2013 luonnonhaittakorvaussitoumuksen sekä 6 §:ssä säädetyn luonnonhaittakorvauksen lisäosasisitoumuksen, jäljempänä *LFA-lisäosasisitoumus*, ja noudattaa sitoumuksen kohteena olevan pinta-alan käytössä luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetussa valtioneuvoston asetuksessa säädettyjä sitoumusehtoja sellaisina kuin ne ovat mainitussa sitoumuksessa.

LFA-lisäosan maksamisen ehtona on, että viljelijä hakee LFA-lisäosan maksatusta. Vuodelta 2013 maksettavan lisäosan maksamista on haettava Maaseutuviraston hyväksymällä tukihakemuslomakkeella vuodelle 2013.

5 §

LFA-lisäosan määrä

Tässä asetuksessa säädettyä LFA-lisäosaa myönnetään tukialueittain ja tilan tuotantosuunnan mukaan eriyttynä euroina hehtaarilta enintään seuraavasti:

	Tukialueet A, B ja C1	Tukialueet C2—C4
Perusosa	20	25
Kotieläintilan korotus	80	80

Perusosa myönnetään tukeen oikeuttavasta peltoalasta.

Kotieläintilan korotus myönnetään kotieläintilojen tukeen oikeuttavasta peltoalasta.

6 §

LFA-lisäosasisitoumus

LFA-lisäosasisitoumus on tehtävä samankaltaisesti ja samaksi ajanjaksoksi kuin luon-

nonhaittakorvaussitoumus. Tehdessään LFA-lisäosasisitoumuksen viljelijä sitoutuu siihen, että sitoumuksen kesto, tuen määrää ja ehtoja voidaan muuttaa, jos Euroopan unionin lainsäädännön muutokset tai Euroopan komission LFA-lisäosaa koskeva päätös sitä vaativat. Jos viljelijä ei hyväksy tällaista mukautusta, hänellä on oikeus luopua sitoumuksista. Tukea ei tällöin peritä takaisin.

LFA-lisäosan saadakseen viljelijän tulee antaa uuden luonnonhaittakorvaussitoumuksen yhteydessä Maaseutuviraston hyväksymällä lomakkeella tehty LFA-lisäosasisitoumus.

LFA-lisäosasisitoumuksessa viljelijän on sitouduttava pitämään luonnonhaittakorvaussitoumuksensa voimassa kyseisen sitoumuskauden loppuun.

7 §

Kotieläintila

LFA-lisäosasisitoumuksen antamisen yhteydessä tila ilmoitetaan joko kotieläintilaksi tai kasvinviljelytilaksi. Ensimmäisen sitoumusvuoden jälkeen tila voi muuttua kotieläintilaksi vain 10 §:ssä mainituissa tapauksissa lukuun ottamatta tilanteita, joissa kasvinviljelytilaksi muuttunut kotieläintila hyväksytään uudelleen kotieläintilaksi 9 §:n 2 momentissa tarkoitetulla tavalla.

Kotieläintilalla tarkoitetaan tässä asetuksessa tilaa:

1) jonka eläintiheys on vähintään 0,4 eläinyksikköä luonnonhaittakorvauksessa tukikelpoista hehtaaria kohti; tai

2) jolla on vähintään 10 eläinyksikköä koko sitoumuskauden ajan ja jonka eläintiheys on vähintään 0,2 eläinyksikköä luonnonhaittakorvauksessa tukikelpoista hehtaaria kohti.

Kasvinviljelytilalla tarkoitetaan tässä asetuksessa tilaa, joka ei ole kotieläintila.

Eläinyksiköiden määränä 1 momentissa tarkoitettua tilan tuotantosuuntaa määritettäessä käytetään ensimmäistä LFA-lisäosasisitoumusvuotta edeltävän vuoden eläinyksikkömäärää, jos kotieläintuotanto jatkuu ensimmäisenä sitoumusvuonna.

Nautojen eläinmäärä on nautarekisterin mukainen tukivuotta edeltävän vuoden vähin-

tään kuuden kuukauden ikäisten eläinten määrän vuosikeskiarvo. Sikojen eläinyksikkömäärä lasketaan sikarekisterin tietojen perusteella. Sikojen, kanojen ja lihasiipikarjan eläinyksikkömääränä käytetään eläinyksikkömäärää, joka lasketaan maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain 10 §:n 7 momentin nojalla annetuissa säännöksissä määriteltyjen laskenta-ajankohtien perusteella. Hevosten, kuttujen ja uuhien eläinyksikkömääränä käytetään vuoden 2012 kotieläintalouden kansalliseen tukeen oikeuttavaa eläinyksikkömäärää, jolle on haettu tukea. Viljelijän vaatimuksesta kaikkien eläinlajien eläinyksikkömäärä voidaan laskea valvonassa todetun eläinmäärän perusteella. Eläinyksikkömäärän laskennassa käytetään liitteessä 2 mainittuja eläinyksikkökertoimia. Eläinyksikkömäärän laskennassa otetaan huomioon vain ne eläimet, joita on hoidettu tavanomaisista tuotantotapaa noudattaen.

Jos 6 §:ssä tarkoitettua lisäosasisitumusta annettaessa tilan eläinyksikkömäärä on vuonna 2012 käynnissä olleesta kotieläintalouden investoinnista tai viljelijästä riippumattomasta syystä johtuen ollut vuonna 2012 vähintään kolmanneksen pienempi kuin tilan vakiintunut eläinmäärä, voidaan viljelijän hakemuksesta käyttää vuoden 2009, 2010 tai 2011 eläinmäärää viljelijän valinnan mukaan.

LFA-lisäosan kotieläintilan korotusta ei myönnetä vuodelta 2013, jos tila ei 30 päivänä huhtikuuta 2013 harjoita kotieläintaloutta ellei kyse ole 9 §:n 5 momentissa tarkoitettua lyhytaikaisesta tuotantotauosta.

8 §

Yhteisömuotoinen yritys

Tilan tuotantosuuntaa 7 §:n 2 momentin mukaan määritettäessä tai sitomuskaudella tilan säilymistä kotieläintilana arvioitaessa voidaan viljelijän vaatimuksesta yhteisömuotoisen yrityksen, jolla ei ole kotieläintilan LFA-lisäosasisitumusta, eläinmäärä ottaa mukaan LFA-lisäosasisitumuksen antaneen tilan eläinmäärään, jos yhteisömuotoisen yrityksen määräysvalta on perheyriksen jäsenten hallinnassa siten että:

1) määräysvalta avoimessa yhtiössä tai kommandiittiyhtiössä on yhtiösopimuksen

mukaan yhdellä tai useammalla sellaisella yhtiömiehellä, joka on tehnyt tässä momentissa tarkoitettua tilaa koskevan LFA-lisäosasisitumuksen ja täyttää LFA-lisäosan myöntämisen muut edellytykset; tai

2) määräysvalta osakeyhtiössä on yhdellä tai useammalla sellaisella osakkaalla, joka on tehnyt tässä momentissa tarkoitettua tilaa koskevan LFA-lisäosasisitumuksen ja täyttää LFA-lisäosan myöntämisen muut edellytykset.

Määräysvallalla osakeyhtiössä tarkoitetaan tässä asetuksessa osakeomistusta, joka tuottaa viljelijälle ja hänen perheyriksensä jäsenille yhteensä suoraan yli puolet yhtiön kaikkien osakkeiden yhteenlasketusta äänimäärästä.

Määräysvallan on yhteisömuotoisessa yrityksessä oltava viljelijällä tai tämän perheyriksen jäsenillä viimeistään 30 päivänä huhtikuuta 2012.

Jos 1 momentissa tarkoitettua määräysvaltaa ei enää ole, asiasta on ilmoitettava kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle. Määräysvaltaa koskevan muutoksen jälkeen kertyviä eläinyksiköitä ei oteta huomioon LFA-lisäosasisitumuksen antaneen tilan eläinmäärää laskettaessa.

Yhteisömuotoisen yrityksen eläimet voidaan lukea vain yhden sellaisen LFA-lisäosasisitumuksen tehneen tilan hyväksi, joka on kokonaan perheyriksen jäsenten hallinnassa koko LFA-lisäosasisitomuskauden ajan.

9 §

Tilan tuotantosuunnan muutokset

Tilan tuotantosuuntaa seurataan sitomuskaudella vuosittain. Vuonna 2013 tilan tuotantosuuntaa arvioitaessa käytetään 7 §:n 5 momentissa tarkoitettua eläinyksikkömäärää ja tukivuoden luonnonhaittakorvauksessa tukikelpoista peltoalaa.

Kotieläintilan korotuksen saadakseen tilan tulee täyttää 7 §:n 2 momentin vaatimukset ja harjoittaa kotieläintaloutta 30 päivään huhtikuuta 2013 saakka, mainittu päivä mukaan lukien. Kotieläintilaksi hyväksytystä tilasta kasvinviljelytilaksi muuttunut tila voidaan kerran sitomuskauden aikana hyväksyä uudelleen kotieläintilaksi, jos se täyttää 7 §:n 2 momentin vaatimukset.

Jos tila täyttää 7 §:n 2 momentin edellytykset, mutta on lopettanut kotieläintalouden harjoittamisen ennen 1 päivää toukokuuta 2013, LFA-lisäosa maksetaan kasvinviljelytilan tukitason mukaisesti.

Jos kotieläintila lopettaa kotieläintalouden harjoittamisen 1 päivän toukokuuta ja 31 päivän joulukuuta 2013 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien, tila muuttuu seuraavan tukivuoden 1 päivästä tammikuuta kasvinviljelytilaksi ja LFA-lisäosa myönnetään kasvinviljelytilan tukitason mukaisesti.

Tilan tuotantosuunnan muutoksi ei katsota tiettyjen tuotantotapojen edellyttämää tai kotieläinrakennuksen peruskorjauksesta, laajentamisesta tai tuotantosuunnan muuttamisesta tai ylivoimaisesta esteestä aiheutuvaa lyhytaikaista tuotantotaukoa.

LFA-lisäosasisitöyminen voidaan siirtää luonnonhaittakorvauksesta, maatalouden ympäristötuesta sekä eräistä muista ympäristön ja maaseudun tilan parantamiseen liittyvistä tuista annetun lain (1440/2006) 9 §:ssä ja luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen 11 §:ssä säädetyllä tavalla. Lisäosasisitöyminen siirron yhteydessä tila voidaan muuttaa kotieläintilaksi, jos se täyttää 7 §:n 2 momentissa säädetyt edellytykset. Kotieläintilan korotus voidaan myöntää aikaisintaan lisäosasisitöyminen siirtovuotta seuraavana tukivuonna.

10 §

Sukupolvenvaihdos tai koko tilan hankinta

Jos sukupolvenvaihdos tehdään sinä vuonna, jona sitoumus annetaan, tai sen jälkeen, tilaa jatkava viljelijä voi muuttaa tilan kotieläintilaksi, jos se täyttää 7 §:n 2 momentissa säädetyt edellytykset. Kotieläintilan korotus voidaan myöntää aikaisintaan sukupolvenvaihdosvuotta seuraavana tukivuonna. Eläinyksikkömäärää laskettaessa otetaan huomioon vain jatkavan viljelijän hallinnassa sukupolvenvaihdospäivästä olleet eläimet kansallisen kotieläintalouden tuen laskentasaäntöjen mukaisesti.

Jos kotieläintilalla tehdään sukupolvenvaihdos tai koko tilan hallinta siirretään, tila säilyy 7 §:ssä tarkoitettuna kotieläintilana

niin kauan kuin tila täyttää 7 §:n 2 momentissa säädetyt edellytykset.

Jos LFA-lisäosasisitöyminen aiemmin tehnyt viljelijä saa sukupolvenvaihdoksen tai koko tilan hallinnan siirron johdosta haltuunsa 7 §:n 2 momentissa tarkoitettut edellytykset täyttävän tilan, jonka entinen haltija on tehnyt LFA-lisäosasisitöyminen, jatkava tilakokonaisuus voidaan katsoa kotieläintilaksi, jos 7 §:n 2 momentin edellytykset täyttyvät tilojen yhteenlaskettujen pinta-alojen ja eläinyksikkömäärien perusteella.

Kotieläintilan korotus voidaan myöntää 3 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa tukivuonna, jos sukupolvenvaihdos tai koko tilan hallinnan siirto tapahtuu viimeistään 30 päivänä huhtikuuta 2013. Kotieläintilan korotus voidaan myöntää aikaisintaan seuraavana tukivuonna, jos sukupolvenvaihdos tai koko tilan hallinnan siirto tapahtuu 1 päivän toukokuuta ja 31 päivän joulukuuta 2013 välisenä aikana, mainitut päivät mukaan lukien.

11 §

Luonnonhaittakorvaussitoumuksista luopumisen tai sen raukeamisen vaikutus

Jos viljelijä luopuu luonnonhaittakorvaussitoumuksista luonnonhaittakorvauksesta, maatalouden ympäristötuesta sekä eräistä muista ympäristön ja maaseudun tilan parantamiseen liittyvistä tuista annetun lain 9 §:n 2 momentissa tai luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen 72 §:n 1 momentissa mainitulla perusteella, LFA-lisäosaa ei peritä takaisin.

Jos viljelijä luopuu lisäosan maksun perusteena olevasta luonnonhaittakorvaussitoumuksista ennen sitoumuskauden päättymistä, maksettu LFA-lisäosa peritään takaisin. Jos viljelijän luonnonhaittakorvaussitoumus on kuitenkin ollut voimassa kolme vuotta ja viljelijä luopuu kokonaan maatalouden harjoittamisesta myymällä tilan tai muutoin, LFA-lisäosaa ei peritä takaisin. Luonnonhaittakorvaussitoumuksista luopumiseksi katsotaan myös tilanne, jossa sitoumuksen tehnyt viljelijä ei hae vuosittaista maksatusta, vaikka hänellä ei ole 1 momentissa tarkoitettua perustetta. Viljelijää on kuultava ennen LFA-

lisäosan takaisinperintää koskevan päätöksen tekemistä.

Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen on viljelijän vapauttamiseksi sitoumuksen noudattamisesta tehtävässä päätöksessä todettava LFA-lisäosan maksamisen lakkauttaminen ja mahdollinen takaisinperintä. Jos luonnonhaittakorvaussitoumus raukeaa luonnonhaittakorvauksesta, maatalouden ympäristöstä sekä eräistä muista ympäristön ja maaseudun tilan parantamiseen liittyvistä tuista annetun lain 9 §:ssä tarkoitetulla tavalla, maksettua LFA-lisäosaa ei peritä takaisin.

12 §

Sitoumuksen muutokset

Uusien alueiden ottaminen luonnonhaittakorvaussitoumukseen, luonnonhaittakorvaussitoumuksen siirto tai muu vastaava muutos luonnonhaittakorvaussitoumuksen alaisessa pinta-alassa oikeuttaa LFA-lisäosaan siltä osin kuin se oikeuttaa luonnonhaittakorvauk-

Helsingissä 17 päivänä tammikuuta 2013

Maa- ja metsätalousministeri *Jari Koskinen*

seen. Jos muutos aiheuttaa luonnonhaittakorvaussitoumuksesta luopumisen tai sen raukeamisen, tähän sovelletaan 11 §:ää.

13 §

Euroopan komission päätöksen huomioonottaminen

LFA-lisäosaa myönnetään, jollei Euroopan komission tätä tukea koskevasta päätöksestä tai Euroopan unionin lainsäädännön muutoksesta muuta johdu.

Tässä asetuksessa säädettyjen tukien maksamisen edellytyksenä on, että Euroopan komissio ei kiistä niitä koskevaa valtioneuvoston päätöstä.

14 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 23 päivänä tammikuuta 2013.

Vanhempi hallitussihteeri Suvi Ruuska

TUKIALUEJAKO

Alue A

Askola, Aura, Espoo, Helsinki, Järvenpää, Kauniainen, Kerava, Kirkkonummi, Koski, Kouvola¹⁾, Lapinjärvi, Lieto, Lohja²⁾, Loimaa, Loviisa, Parainen³⁾, Marttila, Masku⁴⁾, Mynämäen kunnasta entisen Mietoisten kunnan alue, Myrskylä, Nurmijärvi, Oripää, Paimio, Pornainen, Pukkila, Pöytyä⁵⁾, Raisio, Rusko⁶⁾, Salo⁷⁾, Sipoo, Siuntio, Somero, Tarvasjoki, Tuusula, Vantaa ja Vihti sekä saaristo-osia lukuun ottamatta Inkoo, Kaarina, Kemiönsaari, Loviisan kaupungista entinen Pernajan kunta, Naantali⁸⁾, Porvoo, Sauvo ja Turku.

Alue B Ahvenanmaan maakuntaa lukuun ottamatta

Akaa, Asikkala, Eura, Eurajoki, Forssa, Hamina, Hanko, Harjavalta, Hartola, Hattula, Hausjärvi, Heinola, Hollola, Huittinen, Humppila, Hyvinkää, Hämeenkoski, Hämeenkyrö, Hämeenlinna, Iitti, Ikaalinen, Imatra, Janakkala, Jokioinen, Juupajoki, Jämijärvi, Jämsä sen alueeseen C1 kuuluvia osia lukuun ottamatta, Kangasala, Kankaanpää, Karkkila, Kokemäki, Kotka, Kuhmoinen, Kustavi, Kärkölä, Köyliö, Lahti, Laitila, Lappeenranta, Lavia, Lemi, Lempäälä, Loppi, Luumäki, Luvia, Miehikkälä, Mynämäki⁹⁾, Mäntsälä, Mäntyharju, Nakkila, Nastola, Nokia, Nousiainen, Orimattila, Orivesi, Padasjoki, Pirkkala, Pomarkku, Pori, Punkalaidun, Pyhtää¹⁰⁾, Pyhäranta, Pälkäne, Raasepori¹¹⁾, Rauma, Riihimäki, Sastamala, Sysmä, Säkylä, Taivassalo, Tammela, Tampere, Ulvila, Urjala, Uusikaupunki, Valkeakoski, Vehmaa, Vesilahti, Virolahti, Ylöjärvi¹²⁾ ja Ypäjä sekä Inkoon, Kaarinan, Kemiönsaaren, Loviisan kaupungista entisen Pernajan kunnan, Paraisten, Maskun, Naantalin, Porvoon, Salon, Sauvon ja Turun saaristo-osat.

Alue C1

Enonkoski, Hankasalmi, Heinävesi, Ilmajoki, Isokyrö, Jalasjärvi, Joensuu sen alueeseen C2 ja C2 pohjoinen kuuluvia osia lukuun ottamatta, Joroinen, Juva, Jyväskylä, Jämsän kunnasta entisen Kuoreveden ja Jämsänkosken kunnan alue, Kaskinen, Kauhajoki, Kauhava sen alueeseen C2 kuuluvia osia lukuun ottamatta, Kitee, Korsnäs, Kristiinankaupunki, Kuopio¹³⁾, Kuortane, Kurikka, Laihia, Lapua, Laukaa, Leppävirta, Liperi, Maalahti, Maaninka, Mikkeli, Mustasaari sen alueeseen C2 pohjoinen kuuluvia osia lukuun ottamatta, Muurame, Mänttä-Vilppula, Närpiö, Outokumpu, Parikkala, Pieksämäki, Puumala, Rantasalmi, Rautjärvi, Ruokolahti, Ruovesi, Rääkkylä, Savitaipale, Savonlinna, Seinäjoki sen alueeseen C2 kuuluvia osia lukuun ottamatta, Siilinjärvi, Sulkava, Suonenjoki, Taipalsaari, Teuva, Tuusniemi, Uusikaarlepyy, Vaasa, Varkaus ja Vöyri sen alueeseen C2 pohjoinen kuuluvia osia lukuun ottamatta.

Alue C2

Alajärvi, Alavieska, Alavus, Evijärvi, Haapajärvi, Haapavesi, Halsua, Hirvensalmi, Honkajoki, Iisalmi, Isojoki, Joensuun kaupungista entisen Pyhäselän kunnan alue, Joutsa, Juankoski, Kaavi, Kalajoki, Kangasniemi, Kannonkoski, Kannus, Karijoki, Karstula, Karvia, Kauhavan kaupungista entisen Korttesjärven kunnan alue, Kaustinen, Keitele, Kempele, Keuruu, Kihniö, Kinnula, Kiuruvesi, Kivijärvi, Kokkola, Konnevesi, Kontiolahti, Kruunupyy, Kyyjärvi, Kärsämäki, Lapinlahti, Lappajärvi, Lestijärvi, Liminka, Luhanka, Lumijoki, Luoto, Merijärvi, Merikarvia, Muhos, Multia, Nivala, Oulainen, Parkano, Pedersöre, Perho, Pertunmaa, Petäjävesi, Pielavesi, Pietarsaari, Pihtipudas, Polvijärvi, Pyhäjoki, Pyhäjärvi, Pyhäntä, Raahe, Rautalampi, Reisjärvi, Saarijärvi, Seinäjoen kaupungista entisen Peräseinäjoen kunnan alue, Sievi, Siikai-

nen, Siikajoki, Siikalatva, Soini, Sonkajärvi, Tervo, Tohmajärvi, Toholampi, Toivakka, Tyrnävä, Uurainen, Vesanto, Veteli, Vieremä, Viitasaari, Vimpeli, Virrat, Ylivieska, Ylöjärven kunnasta entisen Kurun kunnan alue, Ähtäri ja Äänekoski.

Alue C2 pohjoinen

Ilomantsi, Joensuun kaupungista entisen Kiihtelysvaaran, Tuupovaaran ja Enon kunnan alue, Juuka, Kajaani, Lieksa, Nurmes, Paltamo, Rautavaara, Ristijärvi, Sotkamo, Vaala ja Valtimo sekä Mustasaaren kunnasta Björköby ja Raippaluoto sekä Vöyrin kunnasta mantereen ulkopuoliset alueet lukuun ottamatta entisen Oravaisten kunnan aluetta.

Alue C3

P1

Oulu¹⁴⁾ ja Utajärvi.

P2

Hailuoto, Hyrynsalmi, Ii, Kemi, Keminmaa, Kuhmo, Simo, Tervola ja Tornio.

P3

Kemijärvi, Pello, Pudasjärvi, Puolanka, Ranua, Rovaniemi, Suomussalmi, Taivalkoski ja Ylitornio.

P4

Kuusamo ja Posio.

Alue C4

P4

Kittilä¹⁵⁾, Kolari, Pelkosenniemi, Salla, Savukoski ja Sodankylä¹⁶⁾.

P5

Enontekiö, Inari, Muonio ja Utsjoki.

¹⁾ Lukuun ottamatta entisten Anjalankosken, Jaalan, Kuusankosken sekä Valkealan kuntia, jotka kuuluvat tukialueeseen B.

²⁾ Lukuun ottamatta entisten Sammatin, Karjalohjan ja Nummi-Pusulän kuntien alueita, jotka kuuluvat tukialueeseen B.

³⁾ Lukuun ottamatta entistä Houtskarintalon, Korppoon, Nauvon ja Iniön kuntien alueita, jotka kuuluvat tukialueeseen B.

⁴⁾ Lukuun ottamatta entistä Askaisten kuntaa, joka kuuluu tukialueeseen B.

⁵⁾ Lukuun ottamatta entistä Yläneen kunnan aluetta, joka kuuluu tukialueeseen B.

⁶⁾ Lukuun ottamatta entisen Vahdon kunnan aluetta, joka kuuluu tukialueeseen B.

⁷⁾ Lukuun ottamatta entisten Halikon, Kiskon, Suomusjärven ja Särkisalon kuntien alueita, jotka kuuluvat tukialueeseen B.

- 8) Lukuun ottamatta entisten Rymättylän, Merimaskun ja Velkuan kuntien aluetta, jotka kuuluvat tukialueeseen B sekä Naantalın kaupungin alueita, jotka kuuluvat tukialueeseen B.
- 9) Lukuun ottamatta A tukialueeseen kuuluvaa entisen Mietoisten kunnan aluetta.
- 10) Lukuun ottamatta entisen Ruotsinpyhtään kunnan alueita, jotka kuuluvat tukialueeseen A.
- 11) Lukuun ottamatta entisten Karjaan ja Pohjan kuntien alueita, jotka kuuluvat tukialueeseen A.
- 12) Lukuun ottamatta entisen Kurun kunnan aluetta, joka kuuluu tukialueeseen C2.
- 13) Lukuun ottamatta entisten Karttulan ja Nilsian kuntien alueita, jotka kuuluvat tukialueeseen C2.
- 14) Lukuun ottamatta entisen Yli-Iin kunnan aluetta, joka kuuluu tukialueeseen C3 P2 ja entisen Oulunsalon kunnan aluetta, joka kuuluu tukialueeseen C2. Entisen Oulunsalon kunnasta ne osat, jotka ovat entisen Ylikiimingin kunnan sisäpuolella, kuuluvat kuitenkin tukialueeseen C3 P1.
- 15) Lukuun ottamatta Alakylän kylässä Laitala 124:0 ja Viertola 122:0, Kuivasalmen kylässä Kaalimaa 67:4, Kitisentörmä 26:4 ja Niemi 24:18, Kelontekemän kylässä Lahokumpu 34:0, Könkään kylässä Kapsajoki 36:3 ja Korpela 36:4, Raattaman kylässä Kotisaajo 1:51, Kuusela 2:24, Petrilä 1:80, Mieliösaajo 16:73, Lapinkoti 2:91, Länsirinne 2:69, Pasila 5:20, Paulu 1:28 ja Aarrela 2:124 sekä Tepaston kylässä Alatalo 1:44, Alavaara 4:20, Kaunismaa 16:12, Erola 14:45, Jussila 6:25, Kangas 14:18, Kuoppala 12:21, Korvasenlehto 35:30, Kotitieva 35:27, Lehtiniemi 35:36, Lehto 35:32, Niittyjärämä 35:33, Puksu 35:28, Puksunpirtti 35:26, Purola 35:35, Puusaari 35:31, Vasa 35:34, Vasankorva 35:29, Lohiranta 18:19, Onnela 10:43, Porokota 18:18, Porokumpu 14:26, Ruotsala 6:44, Juhola 3:56 ja Länsirinne 6:40 nimisiä kiinteistörekisteriin merkittyjä rekisteriyksikköjä, jotka kuuluvat osa-alueeseen C4 P5.
- 16) Lukuun ottamatta Madetkosken kylässä Lohijoki I 29:13, Mutenian kylässä Kivikko 86:1, Vuocchu 9:171, Kanavanranta 77:0, Pikkukoivula 45:1, Pikkumuotka 16:28, Pikkumäntyharju I 42:3, Sieppi 47:2 ja Tieva 72:0 nimisiä kiinteistörekisteriin merkittyjä rekisteriyksikköjä, jotka kuuluvat osa-alueeseen C4 P5.

ELÄINYKSIKKÖKERTOIMET

Eläinyksikkö = ey

Urospuoliset nautaeläimet ja hiehot (6—24 kk)	0,6
Urospuoliset nautaeläimet ja hiehot (yli 24 kk), emolehmät ja lypsylehmät	1,0
Uuhet	0,15
Kutut	0,48
Emakot, karjut	0,7
Muut siat (3—8 kk)	0,23
Kanat (mukaan lukien emokanat)	0,013
Broilerit	0,0053
Broileriemot	0,025
Hanhi-, anka- ja kalkkunaemot	0,026
Sorsa- ja fasaaniemot, tarhatut	0,013
Hevoset	
- siitostammat (hevoset ja ponit)	1,0
- suomenhevoset, vähintään 1 vuotta	0,85
- 1—3-vuotiaat muut hevoset ja ponit	0,6
Teurastetut eläimet ja siitospeläimet:	
585 teurastettua ankkaa	1
325 teurastettua hanhea	1
223 teurastettua kalkkunaa	1
1375 teurastettua fasaania	1
1375 teurastettua sorsaa	1